

سقوط بیمار

تهیه و تنظیم : کارگروه ایمنی بیمار
معاونت درمان

منبع : دستورالعمل کشوری پیشگیری از
سقوط

شهریور ماه سال ۱۴۰۲

۱۴. اگر بیمار داروهایی مصرف می‌کند که بر سطح هوشیاری، دفع و راه رفتن وی تاثیرگذار است، زمانی که دارو به بیشترین حد خود در خون می‌رسد، کاملاً باید مراقبش باشید.

۱۵. اگر بیمار، وسیله کمک حرکتی خود را از منزل آورده، حتماً ایمنی آن را چک نمایید.

۱۵. وسیله کمک حرکتی بیمار باید کنار تخت و به سهولت قابل دسترس وی باشد.
بیمارانی که دچار مشکل حرکتی هستند حتی ممکن است با وجود وسیله کمک حرکتی، نیاز به کمک پرستار داشته باشند.

۱۲. بین ساعت ۶ صبح تا ۱۰ شب، هر ساعت یکبار به بیمار سر بزنید و هر بار این فعالیت‌ها را انجام دهید:

- بررسی سطح درد بیمار
- دادن دارو
- رفع نیاز بیمار به اجابت مزاج
- بررسی وضعیت دمپایی‌ها
- حصول اطمینان از اینکه تخت بیمار در وضعیت قفل شده قرار داشته باشد
- تنظیم ارتفاع تخت در پایین‌ترین حد ممکن و رفع نیاز به تغییر وضعیت
- بررسی سهولت دسترسی بیمار به تلفن، کنترل تلویزیون و زنگ احضار پرستار
- در دسترس قرار دادن سطل آشغال، میز کنار تخت و دستمال کاغذی
- قبل از ترک بالین بیمار به او اطمینان دهید که حداکثر تا یک ساعت دیگر یکی از پرستاران به او سرکشی خواهد کرد.
- ۱۳. بررسی احتمال خطر سقوط بیمار، وقتی تحت درمان با داروهای زیر باشد:
- کم: دیورتیک
- متوسط: داروهای قلبی، پرفشاری خون، ضد افسردگی، آنتی‌اریتمی

سقوط بیمار

یکی از مواردی که عدم توجه به آن می‌تواند ایمنی بیمار را به شدت به خطر بیندازد و آسیب‌های جدی را برای وی به همراه داشته باشد، بحث سقوط بیمار است که می‌توان با در نظر گرفتن تمهیداتی، از بروز آنها جلوگیری نمود.

راهنمای پیشگیری از سقوط بیمار

سقوط بیماران و پیشگیری از آسیب‌های ناشی از آن، به عنوان یک چالش جهانی مطرح است.

مبتنی بر گزارشات سقوط، به نظر می‌رسد که تمامی موارد سقوط بیماران در بیمارستان‌ها قابل پیشگیری هستند.

آسیب‌های ناشی از سقوط بیمار:

- ترس از سقوط مجدد
- اضطراب و افسردگی
- بستری به علت ترومای ناشی از آن
- آسیب‌های غیر کشنده (مثل شکستگی)
- جراحت بافت نرم یا ضربه مغزی
- معلولیت
- مرگ
- خسارات مالی

انواع سقوط در بخش بستری:

۱. عوامل داخلی (منشأ فیزیولوژیک):
(الف) قابل پیش بینی، مثل: گیجی
(ب) غیرقابل پیش بینی، مثل: سکتة یا سنگ کوب
۲. عوامل خارجی (منشأ عوامل محیطی)

اقدامات پیشگیری کننده از سقوط بیمار

۱. حفاظ تخت بیماران را همیشه بالا نگه دارید.
۲. در کنار تخت بیمار، صندلی راحتی بگذارید.
۳. ارتفاع تخت بیمار از زمین، در پایین ترین سطح ممکن باشد.
۴. دسترسی بیمار به وسایل کمک حرکتی مثل عصا و واکر را تسهیل نمایید.
۵. در اتاق درمان یا سایر واحدها، بیمار در معرض خطر را تنها رها نکنید.
۶. بیمار یا همراهانش را در زمینه‌ی راه‌های پیشگیری از سقوط، آموزش دهید.
۷. در حین انتقال بیماران، از بالا بودن حفاظ برانکارد، اطمینان حاصل کنید.
۸. راهروهای منتهی به توالت باید دارای نور کافی باشند.
۹. در راهروها نباید هیچ مانعی بر سر راه بیماران قرار گیرد.
۱۰. بیماران را راهنمایی کنید که دمپایی یا کفش‌های مناسب بپوشند تا سر نخورند.
۱۱. شب‌ها باید محیط را نسبتاً روشن نگه دارید.